

Монастирська каплиця Воскресіння (II)

Каплиця Воскресіння Христового сестер Монастиря святого пророка Іллі знаходиться по вул. Плуговій у Львові. До 1946 року каплиця служила для потреб отців редемптористів. Потім аж до 2011 року каплиця використовувалася як склад і мала вже кількох власників. Цього року сестри законно її купили у попередніх власників.

Монастир сестер святого пророка Іллі заснував митрополит А. Шептицький 1925 року. Всі сестри монахині в часи підпілля залишилися вірні Христу.

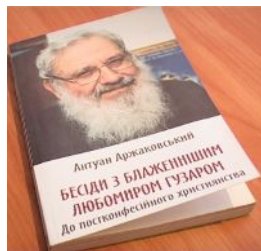
У 2006 році кардинал Гузар, глава УГКЦ, видав книгу „Бесіди з Блаженнішим Л. Гузаром. До постконфесійного християнства”, в якій явно проповідує такі ересі:

- 1) ставить під сумнів Божество Ісуса Христа;
- 2) ставить під сумнів Дівичтво Богородиці;
- 3) ставить під сумнів вічність пекла;
- 4) схвалює гомосексуалізм;
- 5) схвалює окультизм (Гузар зізнається, що сам віщує маятником).

Ці ересі заперечують суть християнства. На Гузара впала Божа анатема згідно Гал.1,8: „Хто би проповідував інше євангеліє, нехай

буде проклятий”. Вона впала і на єпископів, які в цих ересях мають єдність з Гузаром.

Тому було створено Правовірний Синод єпископів і 11.08.2009р. була проголошена Українська Правовірна Греко-Католицька Церква (УПГКЦ), відділена від еретичного проводу УГКЦ. Про це було повідомлено папу Бенедикта XVI.

Після відкритого проповідання Гузаром ересей монастир сестер офіційно відділився від еретичної ієрархії, яка творить з Гузаром єдність в ересях, а також повідомив Папу, що підпорядковується Правовірному Синоду єпископів і належить до УПГКЦ, яка є правдивою спадкоємницею підпільної Греко-Католицької Церкви.

Провід УГКЦ з Львівської архієпархії разом з редемптористами почали проводити різні акції, щоб сестрам вкрати їхню приватну власність. Пригадуємо, що сестри не мають нічого спільного з еретичним проводом Львівського архієпархії. Вони залишилися вірними правдивій католицькій вірі, яку зберегли в підпіллі і яку не зрадили ані в цій добі відступництва ієрархії УГКЦ. Сестри духовно підпорядковуються Синоду єпископів Української Правовірної Греко-Католицької Церкви і таким чином є включені до Візантійського Католицького Патріархату.

Які методи використав провід УГКЦ проти сестер і проти правовірних?

1) Публічними наклепами, що правовірні буцімто є небезпечною сектою, розпалювали проти них релігійну ненависть (йдеться про карний вчинок, ст. 161 КК України).

2) В червні редемптористи т.зв. проводили молебні перед каплицею сестер, під час яких

не йшлося про молитву, але про провокацію з метою вигнати сестер і вкрати їхню каплицю.

3) Через кампанію в мас-медіа грубо очорнили сестер і правовірних (конкретно, в газетах „Ратуша”, „Експрес”, „Новий погляд”). Єретична ієрархія УГКЦ зловжила телевізійними каналами („1+1”, ICTV, „24-канал”), щоб транслювати брутальні брехні і наклепи. Ці мас-медіа сестрам і правовірним навіть не дали можливості захищатися від публічного очорнення, а надіслані ними на власний захист статті ігнорували. Правовірних поставили до позиції секти, небезпечнішої від „Білого братства”.

4) Провід Львівської архієпархії УГКЦ (монс. І. Возняк) створив тиск на Львівську міську раду, щоб руками мера і депутатів сестрам вкрати каплицю.

5) 30.06.2011р. перед міською радою організували ненависну кампанію проти сестер і правовірних. Домоглися того, щоб поруч з каплицею поставити свій хрест з метою окупації приватного майна. Невдовзі після цього в мас-медіа була ініційована наступна кампанія очорнень проти сестер і правовірних.

6) В неділю 17.07.2011р. церковники т.зв. посвячували хрест під керівництвом капелана – політрука міської ради монс. Фредіни. Речник редемптористів відкрито розпалював релігійну

ненависть тим, що стверджував, що сестри і правовірні є сектою. Якими ж були плоди такого посвячення хреста? Через 2 дні 19.07.2011р. сфанатизована група зірвала з храму наш хрест і осквернила його. Це – карний вчинок осквернення релігійної святині, якою для християн є хрест. Хрести оскверняють тільки сатаністи. Без вказівок проводу УГКЦ люди б собі цього не дозволили. На місце подій було

викликано міліцію. Приїхали також сестри разом з Патріархом Іллею, щоб зафіксувати на відеокамеру цей історичний злочин. Коли провід УГКЦ довідався, що на місці подій присутній Патріарх, то здійснили заплановані на нього лови. Хоча була присутня міліція, вбігли 2 провокатори: один чоловік із залізною трубою в руці і жінка, яка накинулася на сестру з камерою. Патріарх, який стояв біля сестри, захищав сестру і відштовхнув нападаючу. Через 2 години після цього церковники спохватилися, що з цього можна було б сконструювати штучне звинувачення. Це взяв до своїх рук синкел архієпархії монс. Дуткевич, який нав'язав жінці думку, що вона отримала струс мозку. Він навіть постарався, щоб його сугестію підтвердив лікар. З цим фіктивним документом на другий день він поспішив в суд. Однак на суді був інший лікар, яка до того ж була свідком-очевидцем подій. Вона засвідчила, що отець Патріарх під час оборони сестри лише зачепив лице нападниці. Нападниця і далі активно продовжувала нападати, бо мала лише одну мету – знищити камеру. Провід УГКЦ дав вказівку працівникам міліції, щоб вони від розлюченого натовпу не захищали правовірних, які там мирно стояли, але щоб без подання причини насильно забрали Патріарха зі

сходів приватної каплиці. Його безпідставно тримали 14 годин у відділенні міліції. На наступне замовлення УГКЦ міліція подала скаргу до суду з причини т.зв. опору міліції. Це звинувачення є фальшиве, не йшлося про жодний опір, але про незаконне і безпідставне затримання мирної людини. Патріарху наклали штраф в розмірі 50 грн. Апостатичному проводу УГКЦ цього вистачало, щоб знову зловжити мас-медіа для того, щоб розпочати очорнюючу кампанію проти сестер і проти Патріарха з метою незаконно депортувати його з України. Проти цієї несправедливості протестують на найвищих посадах і член Європарламенту, і член Конгресу Америки та вимагають, щоб злочинний план незаконної депортації щонайшвидше зупинили.

7) Невдовзі після цього зманіпульовані прислужники церковників УГКЦ пошкодили приватну власність, зламавши ключі в замках двох дверей каплиці.

8) Після недільної Літургії 24.7.2011 вони не хотіли пропустити вірних УПГКЦ з каплиці додому і погрожували їм палками з транспарантів. В наступні неділі після закінчення Літургії вони погрожували владиці, який служив Св. Літургію.

9) Ці насильні і протизаконні акції, за які несе відповідальність провід УГКЦ, підлягають покаранню згідно Карного Кодексу. Йдеться про кримінальний злочин:

а) розпалювання релігійної ненависті (ст.161 КК України)

б) дискримінації релігійної меншини (ст.161 КК України)

в) осквернення хреста – християнської святині (ст. 179 КК України)

10) Подібних злочинів допустився провід УГКЦ в Чорткові і в Пробіжній в листопаді 2010 року. Там фізично напали на беззахисних сестер-монахинь, які приїхали на Літургію, і свій напад на беззахисних сестер повторювали. Аж до ночі в селі Пробіжна перед монастирем розпалювали релігійну ненависть, за допомогою мегафонів скандували ненависні гасла і погрожували. На жаль, міліція і працівники Тернопільської ОДА були присутніми під час цих злочинів і стали інструментами церковників УГКЦ. П'ятьох сестер фізично поранили. Сестрам відразу не дозволили знімати побої, а лише через 5 днів. Жодного з нападників не покарали.

Сестри своїм нападникам простили і надалі перебувають в с. Пробіжна, молячись за духовне воскресіння Церкви.

Сестри на Плуговій моляться за духовне пробудження Львова і цілої України.